

Ustawa
z dnia 2021 r.
o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych

Art. 1. Ustawa reguluje tworzenie, zadania, zasady finansowania, organizację i funkcjonowanie Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych, zwanego dalej „Funduszem”.

Art. 2. W celu stabilizacji dochodów producentów rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności oraz podmiotów prowadzących działalność w zakresie połowu ryb w wodach śródlądowych lub morskich, zwanych dalej „producentami rolnymi”, z prowadzonej przez nich działalności rolniczej, tworzy się Fundusz.

Art. 3. 1. Wpłaty na Fundusz są naliczane, w wysokości 0,1% wartości netto, od:

- 1) żywych świń, bydła, koni, owiec, kóz, królików i drobiu,
- 2) zbóż, rzepaku, rzepiku, roślin strączkowych, kukurydzy, owoców i warzyw, ziemniaków, buraków cukrowych, tytoniu i chmielu,
- 3) mleka,
- 4) ryb

– będących przedmiotem czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, zwanych dalej „produktami rolnymi”.

2. Do wpłat na Fundusz są obowiązane podmioty będące podatnikami podatku od towarów i usług w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), które:

- 1) skupują produkty rolne, z wyłączeniem mleka, w celu ich przetworzenia, odsprzedaży lub wywozu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) skupują mleko w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 50 i 1272);
- 3) prowadzą działalność gospodarczą w zakresie uboju świń, bydła, koni, owiec, kóz, królików lub drobiu;

- 4) prowadzą działalność w zakresie połowu ryb w wodach śródlądowych lub morskich;
- 5) prowadzą działalność w zakresie chowu lub hodowli ryb.
3. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, na podstawie faktur naliczają i dokonują wpłat od podmiotów, które zbywają na ich rzecz produkty rolne.
4. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 5, na podstawie faktur naliczają i dokonują wpłat na Fundusz za zbyte przez nie produkty rolne.
5. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz produktów rolnych, od których są naliczane, pobierane, przekazywane i wpłacane wpłaty na Fundusz, mając na względzie zapewnienie producentom rolnym stabilizacji dochodów z prowadzonej działalności rolniczej i biorąc pod uwagę przepisy w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług.
6. Do środków Funduszu udzielane jest wsparcie przez Bank Gospodarstwa Krajowego w wysokości dwukrotności środków określonych w ust. 1 przekazanych przez podmioty określone w ust. 2 pkt 1-5.
7. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje środki o których mowa w ust. 6 na rzecz Funduszu za okresy kwartalne do 14. dnia miesiąca następującego po danym kwartale.

Art. 4. 1. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanej dalej „Krajowym Ośrodkiem”:

- 1) dysponuje środkami Funduszu na podstawie uchwał komisji zarządzającej Funduszem;
 - 2) zapewnia obsługę prawną oraz techniczno-biurową Funduszu oraz komisji zarządzającej Funduszem;
 - 3) sporządza projekt planu finansowego Funduszu oraz sprawozdanie z wykonania planu finansowego Funduszu;
 - 4) przedstawia komisji zarządzającej Funduszem zestawienie wniosków, o których mowa w art. 15 ust. 6;
 - 5) podaje do publicznej wiadomości na stronie podmiotowej Krajowego Ośrodka informacje o ustalonej przez komisję zarządzającą Funduszem stawce, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2;
 - 6) odmawia realizacji uchwał komisji zarządzającej Funduszem niezgodnych z przepisami prawa.
2. Do postępowań w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

3. Przetwarzanie danych osobowych w zestawieniach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i art. 6 ust. 1 pkt 3, nie narusza przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 5. 1. Tworzy się dziesięcioosobową komisję zarządzającą Funduszem, w której skład wchodzi:

1) członek reprezentujący izby rolnicze – wybrany przez Krajową Radę Izb Rolniczych spośród kandydatów zgłoszonych przez tę Radę;

2) czterech członków reprezentujących producentów zbóż, rzepaku, owoców i warzyw, tytoniu, chmielu, ziemniaków oraz buraków cukrowych – wybranych przez ogólnokrajowe organizacje tych producentów spośród kandydatów zgłoszonych przez te organizacje;

3) czterech członków reprezentujących producentów świń, bydła, koni, owiec, kóz, królików, drobiu i ryb – wybranych przez ogólnokrajowe organizacje tych producentów spośród kandydatów zgłoszonych przez te organizacje;

4) członek reprezentujący dostawców hurtowych lub bezpośrednich mleka – wybrany przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające dostawców hurtowych lub bezpośrednich mleka spośród kandydatów zgłoszonych przez te organizacje.

2. W przypadku niedokonania wyboru kandydata na członka komisji zarządzającej Funduszem przez organizacje, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi wybiera kandydata na członka tej komisji spośród kandydatów zgłoszonych przez te organizacje.

3. Członków komisji zarządzającej Funduszem powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

4. W skład komisji zarządzającej Funduszem powołuje się osobę, która nie została skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, obrotowi gospodarczemu lub za umyślne przestępstwo skarbowe.

5. Kadencja członków komisji zarządzającej Funduszem trwa 4 lata, licząc od dnia ich powołania.

6. Członkowie komisji zarządzającej Funduszem wykonują swoje obowiązki do dnia powołania ich następców.

7. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi odwołuje członka komisji zarządzającej Funduszem:

1) na wniosek organizacji, która zgłosiła jego kandydaturę,

2) w przypadku jego rezygnacji,

3) w przypadku realizacji działań na szkodę Funduszu.

8. Członkostwo w komisji zarządzającej Funduszem wygasa, jeżeli członek komisji zarządzającej zmarł lub został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w ust. 4. Stwierdzenia wygaśnięcia członkostwa w komisji zarządzającej w przypadku członka skazanego prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w ust. 4, dokonuje, na wniosek komisji zarządzającej Funduszem, minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

9. Jeżeli członek komisji zarządzającej Funduszem został odwołany albo wygasło jego członkostwo, minister właściwy do spraw rozwoju wsi dokonuje w to miejsce powołania uzupełniającego spośród kandydatów zgłoszonych przez organizację, która zgłosiła kandydaturę odwołanego członka lub członka, którego członkostwo wygasło.

10. Kadencja członka komisji zarządzającej Funduszem powołanego w drodze powołania uzupełniającego upływa wraz z upływem kadencji członka, o którym mowa w ust. 7 i 8.

11. Komisja zarządzająca Funduszem działa na podstawie regulaminu określającego w szczególności częstotliwość i tryb zwoływania jej posiedzeń oraz tryb podejmowania przez nią uchwał.

12. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, tryb zgłaszania przez ogólnokrajowe organizacje, o których mowa w ust. 1, kandydatów na członków komisji zarządzającej Funduszem oraz sposób ich wyboru, mając na względzie zapewnienie reprezentatywności tej komisji oraz powołanie do jej składu osób mających doświadczenie w danej branży.

Art. 6. 1. Do zadań komisji zarządzającej Funduszem należy:

- 1) ustalanie wysokości środków przeznaczonych na rekompensaty na następny rok finansowy w ramach środków przewidzianych w projekcie planu finansowego Funduszu;
- 2) ustalanie do dnia 30 kwietnia stawki procentowej rekompensaty za ubiegły rok, z uwzględnieniem dostępnych środków na rekompensaty ustalonych w planie finansowym Funduszu na dany rok, która nie może przekroczyć 70%;
- 3) zatwierdzanie zestawienia wniosków, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4;
- 4) zatwierdzanie planu finansowego Funduszu;
- 5) zatwierdzanie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu;
- 6) zatwierdzanie sprawozdania z wykonania planu finansowego Funduszu oraz sprawozdania z działalności Funduszu;
- 7) uchwalenie regulaminu komisji.

2. Rozstrzygnięcia komisji zarządzającej Funduszem zapadają w formie uchwał.

3. Komisja zarządzająca Funduszem przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi:

- 1) regulamin komisji zarządzającej;
- 2) zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu i plan finansowy Funduszu;
- 3) sprawozdanie z wykonania planu finansowego.

Art. 7. 1. Koszty związane z realizacją przez Krajowy Ośrodek zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1, są pokrywane ze środków Funduszu. Wysokość tych kosztów nie może przekroczyć 2% rocznych wpływów Funduszu, o których mowa w art. 3 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje kosztów związanych z realizacją przez Krajowy Ośrodek zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1, pokrywanych ze środków Funduszu oraz sposób i warunki przekazywania i rozliczania tych środków, mając na względzie zapewnienie prawidłowej obsługi Funduszu oraz zasady gospodarki finansowej Krajowego Ośrodka.

Art. 8. 1. Podmioty określone w art. 3 ust. 2 dokonują wpłat na Fundusz za okresy kwartalne do 14. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym została wystawiona faktura.

2. Jeżeli wysokość kwoty należnej z tytułu naliczenia wpłat na Fundusz za dany kwartał nie przekracza pięciokrotnej wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji, to kwotę tę zalicza się na poczet zobowiązania za kolejny kwartał. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Do wpłat i podmiotów, o których mowa w art. 3, stosuje się odpowiednio przepisy działu III i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.3)), chyba że ustawa stanowi inaczej.

4. Uprawnienia organów podatkowych określone w ustawie, o której mowa w ust. 3, przysługują:

- 1) Dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka jako organowi pierwszej instancji;
- 2) Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka jako organowi odwoławczemu od decyzji dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka.

5. Do egzekucji należności na rzecz Funduszu od podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 2, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 9. Podmioty określone w art. 3 ust. 2 składają Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka kwartalne deklaracje zawierające informację o wysokości dokonanych wpłat w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po danym kwartale, zawierające w szczególności:

- 1) określenie wartości i rodzaju produktu rolnego, od którego naliczono, pobrano lub przekazano wpłatę;
- 2) kwotę wpłaty przekazaną na rzecz Funduszu.

Art. 10. 1. Środki finansowe Funduszu są gromadzone na rachunku Funduszu.

2. Dochodami Funduszu są:

- 1) wpłaty, o których mowa w art. 3 ust. 1;
- 2) środki, o których mowa w art. 3 ust. 5;
- 3) odsetki bankowe od środków gromadzonych na rachunku, o którym mowa w ust. 1, oraz z tytułu oprocentowania lokat;
- 4) zapisy i darowizny;
- 5) środki odzyskane na rzecz Funduszu z tytułu roszczeń po wypłacie producentom rolnym rekompensat, o których mowa w art. 12 ust. 1;
- 6) inne dochody.

3. Środki finansowe Funduszu nie są środkami publicznymi w rozumieniu przepisów o finansach publicznych.

Art. 11. 1. Gospodarka finansowa Funduszu jest prowadzona na podstawie:

- 1) zasad gospodarowania środkami Funduszu;
- 2) planu finansowego Funduszu.

2. W zasadach gospodarowania środkami finansowymi Funduszu określa się sposób sporządzania planu finansowego, uwzględniający cele realizowane przez Fundusz oraz zakres informacji dotyczących planu finansowego.

3. Plan finansowy Funduszu zawiera informacje o:

- 1) stanie Funduszu na początek i na koniec roku, obejmującym środki finansowe, należności i zobowiązania;
- 2) dochodach;
- 3) planowanych kwotach środków na wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 12 ust. 1;
- 4) planowanej kwocie środków na sfinansowanie kosztów, o których mowa w art. 7 ust. 1;
- 5) planowanej kwocie środków na sfinansowanie kosztów dochodzenia roszczeń, o których mowa w art. 16.

4. Wydatki Funduszu nie mogą przekroczyć wysokości środków finansowych zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1.

5. Rokiem finansowym Funduszu jest rok kalendarzowy.

6. Plan finansowy Funduszu jest uchwalany na każdy rok finansowy, nie później niż do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok finansowy.

7. Rok finansowy Funduszu jest zamykany sprawozdaniem:

- 1) z wykonania planu finansowego, sporządzonym nie później niż do ostatniego dnia drugiego miesiąca następującego po zakończeniu roku finansowego;
- 2) rzeczowym, sporządzonym nie później niż do ostatniego dnia trzeciego miesiąca następującego po zakończeniu roku finansowego.

8. Sprawozdanie rzeczowe zawiera w szczególności:

- 1) zestawienie zaplanowanych i zrealizowanych zadań;
- 2) terminy, w których zadania zostały zrealizowane;
- 3) ocenę merytoryczną zrealizowanych zadań.

9. Komisja zarządzająca Funduszem przedkłada ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych sprawozdanie roczne z działalności Funduszu do dnia 31 maja następnego roku.

Art. 12. 1. Ze środków Funduszu wypłaca się rekompensaty z tytułu:

1) obniżenia dochodu w gospodarstwie rolnym lub rybackim lub dziale specjalnym produkcji rolnej producenta rolnego powyżej 30% w stosunku do średniego rocznego dochodu z ostatnich trzech lat albo trzech lat w ramach ostatnich pięciu lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej, wyliczonego z uwzględnieniem otrzymanych rekompensat i odszkodowań:

a) jeżeli wystąpiły straty spowodowane niekorzystnymi zjawiskami atmosferycznymi, których ryzyko wystąpienia nie było objęte umową ubezpieczenia i które pogarszają przejściowo warunki prowadzenia działalności rolniczej, z wyłączeniem zjawisk, o których mowa w art. 10c ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 150, poz. 1249, z późn. zm.4)), lub

b) w wyniku wprowadzenia środków związanych z zagrożeniem wystąpienia lub wystąpieniem chorób zakaźnych zwierząt lub chorób roślin, lub

c) w wyniku spadku cen produktów rolnych uzyskiwanych przez producenta rolnego, lub

d) w wyniku niezależnych od producenta rolnego ograniczeń w handlu międzynarodowym;

2) braku zapłaty za zbyte produkty rolne od podmiotu prowadzącego działalność w zakresie skupu, uboju lub przetwórstwa produktów rolnych, który stał się niewypłacalny.

2. Przy obliczaniu średniego rocznego dochodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie uwzględnia się dochodu z roku, którego dotyczy wnioszek o przyznanie rekompensaty.

Art. 13. 1. Niewypłacalność podmiotu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, zachodzi, gdy:

1) sąd upadłościowy, na podstawie przepisów prawa upadłościowego i naprawczego, wyda postanowienie o:

a) ogłoszeniu upadłości podmiotu obejmującej likwidację majątku dłużnika,

b) ogłoszeniu upadłości podmiotu z możliwością zawarcia układu,

c) zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika,

d) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości podmiotu, jeżeli jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania,

e) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości w razie stwierdzenia, że majątek dłużnika jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub zastawem skarbowym w takim stopniu, że pozostały jego majątek nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania,

f) umorzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego, jeżeli:

– majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub zastawem skarbowym nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania,

– wierzyciele nie złożyli w wyznaczonym terminie zaliczki na koszty postępowania,

g) wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego;

2) organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyda orzeczenie, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na niewystarczalność aktywów na zaspokojenie kosztów tego postępowania albo z powodu stwierdzenia definitywnego zamknięcia podmiotu z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który utworzył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddział lub przedstawicielstwo, o którym mowa w przepisach o swobodzie działalności gospodarczej;

3) sąd upadłościowy, zgodnie z przepisami prawa upadłościowego i naprawczego dotyczącymi międzynarodowego postępowania upadłościowego, wyda postanowienie o uznaniu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego, wszczętego wobec podmiotu zagranicznego z Danii lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który jest niewypłacalny;

4) organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego wyda, zgodnie z

art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. WE L 160 z 30.06.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 1, str. 191, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1346/2000”, orzeczenie o wszczęciu wobec podmiotu lub podmiotu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 2 lit. a lub c rozporządzenia nr 1346/2000, oraz powoła zarządcę;

5) sąd upadłościowy wyda, zgodnie z art. 3 ust. 2 i 4 rozporządzenia nr 1346/2000, orzeczenie o ogłoszeniu upadłości podmiotu zagranicznego mające skutki ograniczone do majątku dłużnika znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

6) w postępowaniu krajowym:

a) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot zagraniczny, który stał się niewypłacalny, w ramach utworzonego oddziału lub przedstawicielstwa z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

b) organ ewidencyjny, zgodnie z przepisami o swobodzie działalności gospodarczej, wykreśli podmiot będący osobą fizyczną z Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej w wyniku zawiadomienia o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej lub stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez podmiot działalności gospodarczej,

c) organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wyda decyzję o zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem do rejestru.

2. Datą niewypłacalności podmiotu jest data:

1) wydania postanowienia sądu upadłościowego o ogłoszeniu upadłości – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b;

2) uprawomocnienia się postanowienia o zmianie sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c;

3) wydania postanowienia sądu upadłościowego o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d oraz e;

4) wydania postanowienia o umorzeniu postępowania – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. f;

5) wydania postanowienia o wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g;

6) wydania przez organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu

(EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym orzeczenia – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;

7) wydania przez sąd upadłościowy postanowienia o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3;

8) wydania orzeczenia – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4;

9) wydania przez sąd upadłościowy postanowienia o ogłoszeniu upadłości podmiotu zagranicznego albo wydania przez sąd upadłościowy orzeczenia o ogłoszeniu upadłości wtórnej – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 5;

10) wydania decyzji albo data dokonania wykreślenia – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.

Art. 14. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, syndyk lub inna osoba sprawująca zarząd nad majątkiem tego podmiotu, w terminie nie dłuższym niż miesiąc od daty niewypłacalności, sporządza i przekazuje Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka wykaz producentów rolnych, którym nie zapłacono za zbyte produkty rolne, obejmujący kwoty należności netto za zbyte produkty rolne.

2. W przypadku wykreślenia z Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej podmiotu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, będącego osobą fizyczną, która zmarła, wykaz, o którym mowa w ust. 1, sporządza i przekazuje osoba sprawująca zarząd nad majątkiem lub spadkobierca, w terminie nie dłuższym niż miesiąc od dnia stwierdzenia nabycia spadku albo sporządzenia aktu poświadczenia dziedziczenia.

3. Jeżeli należności producentów rolnych powstały po dacie niewypłacalności podmiotu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, podmiot ten, syndyk lub inna osoba sprawująca zarząd nad majątkiem tego podmiotu sporządza i przekazuje Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka dodatkowy wykaz producentów rolnych, którym nie zapłacono za zbyte produkty rolne, obejmujący kwoty należności netto za zbyte produkty rolne.

4. Podmiot, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, syndyk lub inna osoba sprawująca zarząd nad majątkiem tego podmiotu albo spadkobierca – w przypadku, o którym mowa w ust. 2, informują producentów rolnych ujętych w wykazach, o których mowa w ust. 1 i 3, o przekazaniu tych wykazów Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka, w terminie miesiąca od dnia ich przekazania.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie niewypłacalności podmiotu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, która zachodzi w przypadku wydania w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) –

stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przez organ sądowy lub każdy inny właściwy organ orzeczenia, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na stwierdzenie definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa albo z powodu niewystarczalności aktywów na zaspokojenie kosztów tego postępowania w odniesieniu do przedsiębiorstwa zagranicznego.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, osoba upoważniona w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej do reprezentowania podmiotu zagranicznego w oddziale albo w przedstawicielstwie:

1) przekazuje Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka odpis tego orzeczenia, uwierzytelnione tłumaczenie orzeczenia na język polski oraz informację sporządzoną w języku polskim o istotnej treści wydanego orzeczenia, dacie jego wydania oraz oddziale lub przedstawicielstwie;

2) informuje producenta rolnego, któremu nie zapłacono za zbyte produkty rolne, o przekazaniu dokumentów, o których mowa w pkt 1.

Art. 15. 1. Rekompensata przysługuje producentowi rolnemu w przypadkach, o których mowa w art. 12 ust. 1.

2. Rekompensata jest przyznawana w drodze decyzji dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę producenta rolnego, wydanej w terminie 30 dni od dnia uchwalenia przez komisję zarządzającą Funduszem stawki rekompensaty, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2.

3. Wysokość rekompensaty ustala się jako iloczyn stawki, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, i kwoty obniżenia dochodu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, lub należności netto za zbyte produkty rolne, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka, przed przyznaniem rekompensaty, występuje do podmiotu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, o potwierdzenie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka, braku wypłaty z tytułu należności za zbyte produkty rolne.

5. W przypadku nieotrzymania w terminie potwierdzenia, o którym mowa w ust. 4, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka zwraca się do właściwego urzędu skarbowego o udzielenie informacji o rocznych obrotach wynikających z deklaracji o wysokości podatku od towarów i usług za wszystkie miesiące roku poprzedzającego rok złożenia wniosku o przyznanie rekompensaty.

6. Rekompensatę przyznaje się na wniosek producenta rolnego.

7. Wniosek składa się do dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę producenta rolnego.

8. Wniosek, poza elementami określonymi w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego, zawiera:

1) numer producenta rolnego w krajowym systemie ewidencji producentów rolnych, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, jeżeli został nadany;

2) numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku osób fizycznych nieposiadających obywatelstwa polskiego – numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;

3) kwotę:

a) obniżenia dochodów, wyliczoną na podstawie prowadzonej ewidencji przychodów i rozchodów albo księgi rachunkowej, lub

b) należności netto, która nie została uregulowana przez podmiot, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, za zbyte produkty rolne;

4) numer rachunku bankowego.

9. Do wniosku dołącza się:

1) w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 – oświadczenie producenta rolnego o prowadzeniu ewidencji przychodów i rozchodów albo księgi rachunkowej oraz dokumenty potwierdzające zaistnienie okoliczności, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1;

2) w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 – kopie faktur lub rachunków wystawionych zgodnie z odrębnymi przepisami, lub innych dowodów potwierdzających zbycie produktów rolnych oraz kopie dokumentów potwierdzających zaistnienie okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1.

10. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 9 pkt 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

11. Wniosek składa się z wykorzystaniem formularza opracowanego przez Krajowy Ośrodek i udostępnionego na jej stronie podmiotowej, w terminie od dnia 1 lutego do dnia 31 marca roku następującego po roku, w którym:

1) nastąpiło obniżenie dochodu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1;

2) wystąpiła niewypłacalność podmiotu.

12. Rekompensatę wypłaca się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 2, stała się ostateczna.

13. Rekompensata nie podlega zajęciu na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego oraz przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

14. Do producentów rolnych składających wnioski o przyznanie rekompensaty w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu VI ustawy wymienionej w art. 8 ust. 3, w zakresie ewidencji przychodów i rozchodów oraz księgi rachunkowej, o których mowa w ust. 8 pkt 3 lit. a, z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w ustawie wymienionej w art. 8 ust. 3 przysługują dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka.

15. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji przychodów i rozchodów, o której mowa w ust. 8 pkt 3 lit. a, mając na względzie umożliwienie obliczenia kwoty obniżenia dochodu w gospodarstwie rolnym lub rybackim lub dziale specjalnym produkcji rolnej i biorąc pod uwagę przepisy o rachunkowości.

Art. 16. 1. Przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę rekompensat powoduje z mocy prawa przejście na Krajowy Ośrodek, działającą na rzecz Funduszu, roszczenia wobec majątku podmiotu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, lub roszczenia do masy upadłości o zwrot środków finansowych z tytułu wypłaconych rekompensat.

2. Przy dochodzeniu zwrotu kwot wypłaconych producentom rolnym rekompensat do roszczeń na rzecz Funduszu stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące dochodzenia należności przez producentów rolnych.

3. Koszty dochodzenia roszczeń są pokrywane ze środków Funduszu.

Art. 17. 1. Dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę producenta rolnego ustala, w drodze decyzji administracyjnej, kwoty nienależnie lub nadmiernie pobranych środków przeznaczonych na rekompensaty, o których mowa w art. 12 ust. 1.

2. Do należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy wymienionej w art. 8 ust. 3, z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty.

3. Uprawnienia organów podatkowych określone w ustawie, o której mowa w art. 8 ust. 3, przysługują:

- 1) dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka jako organowi pierwszej instancji;
- 2) Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka jako organowi odwoławczemu od decyzji dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka.

Art. 18. Na potrzeby realizacji przez Krajowy Ośrodek zadań w ramach Funduszu są udostępniane następujące informacje:

1) z Krajowego Rejestru Sądowego utworzonego ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1203 oraz z 2014 r. poz. 1161, 1306 i 1924) – wykazy podmiotów, których przedmiot działalności został określony w art. 12 ust. 1 pkt 2, obejmujące:

- a) nazwę lub firmę, pod którą działa podmiot,
- b) oznaczenie formy prawnej podmiotu,
- c) siedzibę i adres podmiotu,
- d) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu;

2) z rejestru zakładów, które produkują lub wprowadzają do obrotu żywność pochodzenia niezwierzęcego i wprowadzają do obrotu produkty pochodzenia zwierzęcego, nieobjętych urzędową kontrolą organów Inspekcji Weterynaryjnej utworzonego ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, z późn. zm.5)) – wykazy podmiotów, których przedmiot działalności został określony w art. 12 ust. 1 pkt 2, obejmujące:

- a) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres tego podmiotu,
- b) w przypadku osoby fizycznej – numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), jeżeli numer taki został nadany,
- c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu.

Art. 19. 1. Kto:

1) nie przekazuje wykazu producentów rolnych, którym nie zapłacono za zbyte produkty rolne, obejmującego kwoty należności netto za zbyte produkty rolne, w terminie określonym w art. 14 ust. 1 lub 2,

2) nie informuje producentów rolnych, ujętych w wykazach, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 2, o przekazaniu tych wykazów w terminie określonym w art. 14 ust. 4 – podlega karze pieniężnej w wysokości 60 zł za każdy dzień opóźnienia, lecz nie więcej niż 10 000 zł.

2. Kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji, Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka.

3. Egzekucja nałożonych kar pieniężnych następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. Kary pieniężne stanowią dochód Funduszu i są wpłacane na Fundusz w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Art. 20. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.6)) w art. 21 w ust. 1 po pkt 47g dodaje się pkt 47h w brzmieniu: „47h) kwoty wypłaconych rekompensat na podstawie ustawy z dnia ... 2021 r. o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych (Dz. U. poz.);”.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Celem projektowanej ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych jest stworzenie możliwości prawnych gwarantujących producentom rolnym stabilizację dochodów z prowadzonej przez nich działalności rolniczej w przypadku znacznego ich obniżenia lub w przypadku braku możliwości uzyskania zapłaty za zbyte produkty rolne od podmiotu, który stał się niewypłacalny.

Producenci rolni zbywają wyprodukowane przez siebie produkty rolne na rzecz podmiotów prowadzących działalność w zakresie skupu, uboju lub przetwórstwa produktów rolnych na podstawie umów, w tym umów kontraktacji, uregulowanych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.). Zgodnie z Kodeksem cywilnym przez umowę kontraktacji producent rolny zobowiązuje się wytworzyć i dostarczyć kontraktującemu oznaczoną ilość produktów rolnych określonego rodzaju, a kontraktujący zobowiązuje się te produkty odebrać w terminie umówionym, zapłacić umówioną cenę oraz spełnić określone świadczenie dodatkowe, jeżeli umowa lub przepisy szczególne przewidują obowiązek spełnienia takiego świadczenia. Umowy kontraktacji, podobnie jak inne umowy przenoszące prawo własności, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, są umowami cywilnoprawnymi, zawieranymi przez strony dobrowolnie oraz kształtowanymi w ramach obowiązujących przepisów prawa, w sposób przez strony uzgodniony.

W projekcie ustawy proponuje się utworzenie Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych, zwanego dalej „Funduszem”, a także uregulowanie zasad jego finansowania. Ze środków Funduszu będą wypłacane rekompensaty producentom rolnym, zbywającym swoje produkty rolne, w przypadku:

- 1) obniżenia dochodu w gospodarstwie rolnym, rybackim lub dziale specjalnym produkcji rolnej powyżej 30% w stosunku do średniego rocznego dochodu z ostatnich trzech lat lub trzech lat w ramach ostatnich pięciu lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej, przy czym przy obliczaniu średniego rocznego dochodu nie będzie uwzględniany dochód z roku, którego dotyczy wniosek o przyznanie rekompensaty. Spadek dochodów skutkujący wypłatą rekompensat z Funduszu może być spowodowany:
 - a) skutkami niekorzystnych zjawisk atmosferycznych, których ryzyko wystąpienia nie obejmuje ubezpieczenie obowiązkowe na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 150, poz. 1249, z późn. zm.), tj. spowodowanych przez powódź, suszę, grad, ujemne skutki przezimowania lub przymrozki wiosenne, i które pogarszają warunki prowadzenia działalności rolniczej,

- b) wprowadzeniem środków związanych z zagrożeniem wystąpienia lub wystąpienia chorób zakaźnych zwierząt lub chorób roślin,
 - c) spadkiem cen produktów rolnych uzyskiwanych przez producenta rolnego,
 - d) wystąpieniem niezależnych od producentów rolnych ograniczeń w handlu międzynarodowym,
- 2) braku zapłaty od podmiotu prowadzącego działalność w zakresie skupu, uboju lub przetwórstwa produktów rolnych za zbyte produkty rolne.

Znaczący spadek dochodów następuje na skutek ograniczeń w działalności rolniczej wprowadzonych w ramach działań podejmowanych w związku z zagrożeniem wystąpienia lub wystąpieniem chorób roślin i zwierząt. Przykładem tego może być przypadek afrykańskiego pomoru świń (ASF) u dzików w Polsce. Na określonych obszarach wprowadzone zostały zakazy i nakazy mające na celu m.in. zabezpieczenie znajdujących się na tych obszarach gospodarstw utrzymujących świnie przed rozprzestrzenianiem się wirusa ASF.

W celu wzmocnienia możliwości prawnych otrzymania przez rolników zapłaty za sprzedane produkty rolne w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) zawarto przepisy, zgodnie z którymi zryczałtowany zwrot podatku zwiększa u nabywcy produktów rolnych kwotę podatku naliczonego w rozliczeniu za miesiąc, w którym dokonano zapłaty, pod warunkiem że:

- 1) nabycie produktów rolnych jest związane z dostawą opodatkowaną,
- 2) zapłata należności za produkty rolne, obejmująca również kwotę zryczałtowanego zwrotu podatku, nastąpiła na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego nie później niż 14. dnia, licząc od dnia zakupu, z wyjątkiem przypadku gdy rolnik zawarł umowę z podmiotem nabywającym produkty rolne określającą dłuższy termin płatności,
- 3) w dokumencie stwierdzającym dokonanie zapłaty należności za produkty rolne zostaną podane numer i data wystawienia faktury potwierdzającej nabycie tych produktów albo na fakturze potwierdzającej zakup produktów rolnych podano dane identyfikacyjne dokumentu stwierdzającego dokonanie zapłaty.

Należnościami za towary i usługi dostarczone rolnikowi ryczałtowemu są również potrącenia z tytułu spłat rat pożyczek i zaliczek udzielonych rolnikowi ryczałtowemu dostarczającemu produkty rolne, dokonane przez podatnika nabywającego te produkty, pod warunkiem że:

- 1) zaliczka została przekazana na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego, a na fakturze potwierdzającej zakup produktów rolnych podano dane identyfikacyjne dokumentu potwierdzającego dokonanie tej wpłaty,

2) raty i pożyczki wynikają z umów zawartych w formie pisemnej.

Zachodzi potrzeba wprowadzenia rozwiązań systemowych umożliwiających producentom rolnym uzyskanie w sytuacjach kryzysowych, przed wystąpieniem których nie mogą wykupić polisy ubezpieczeniowej, rekompensat do 70% utraconych dochodów w celu kontynuowania przez nich produkcji rolnej, spłaty ciężących na nich zobowiązań lub kredytów oraz na zaspokojenie bieżących potrzeb życiowych rodziny.

Środki finansowe Funduszu będą gromadzone na rachunku Funduszu, przy czym środki zgromadzone na rachunku nie będą środkami publicznymi w rozumieniu przepisów o finansach publicznych.

Do dysponowania środkami Funduszu będzie ustawowo upoważniony Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa na podstawie uchwał komisji zarządzającej. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka będzie również zapewniał obsługę prawną oraz techniczno-biurową Funduszu i komisji zarządzającej, sporządzał projekt planu finansowego Funduszu oraz sprawozdanie z działalności Funduszu, a także będzie podawał do publicznej wiadomości wysokość stawki procentowej rekompensaty. Koszty związane z realizacją zadań przez ARR będą pokrywane ze środków Funduszu.

Do wpłat na Fundusz w wysokości 0,1% wartości netto nabywanych produktów rolnych obowiązane będą podmioty skupujące produkty rolne w celu ich przetworzenia lub odsprzedaży, przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie uboju zwierząt gospodarskich, podmioty prowadzące działalność w zakresie połowu ryb w wodach śródlądowych lub morskich oraz podmioty prowadzące działalność w zakresie chowu lub hodowli ryb. Podmioty te będą dokonywały wpłat na Fundusz wyliczonych na podstawie faktur nie później niż do 14. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym wystawiona została faktura. Ponadto do środków Funduszu udzielane zostanie wsparcie ze strony Banku Gospodarstwa Krajowego w wysokości dwukrotności środków, które przekazują ww. podmioty.

O rekompensatę ze środków Funduszu producent rolny będzie mógł się ubiegać w razie niemożności zaspokojenia należności za zbyte produkty rolne przez podmiot, który jest niewypłacalny, tj. gdy:

- 1) sąd upadłościowy na podstawie przepisów prawa upadłościowego i naprawczego wyda postanowienie o:
 - a) ogłoszeniu upadłości podmiotu obejmującej likwidację majątku dłużnika,
 - b) ogłoszeniu upadłości podmiotu z możliwością zawarcia układu,
 - c) zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika,

- d) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości podmiotu, jeżeli jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania,
 - e) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości w razie stwierdzenia, że majątek dłużnika jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub zastawem skarbowym w takim stopniu, że pozostały jego majątek nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania,
 - f) umorzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego, jeżeli:
 - majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub zastawem skarbowym nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania,
 - wierzyciele nie złożyli w wyznaczonym terminie zaliczki na koszty postępowania,
 - g) wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego,
- 2) organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyda orzeczenie, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na niewystarczalność aktywów na zaspokojenie kosztów tego postępowania albo z powodu stwierdzenia definitywnego zamknięcia podmiotu z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który utworzył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddział lub przedstawicielstwo, o którym mowa w przepisach o swobodzie działalności gospodarczej,
- 3) sąd upadłościowy, zgodnie z przepisami prawa upadłościowego i naprawczego dotyczącymi międzynarodowego postępowania upadłościowego, wyda postanowienie o uznaniu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego, wszczętego wobec podmiotu zagranicznego z Danii lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który jest niewypłacalny,
- 4) organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego wyda, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. WE L 160 z 30.06.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 1, str. 191, z późn. zm.), zwanego

dalej „rozporządzeniem nr 1346/2000”, orzeczenie o wszczęciu wobec podmiotu lub podmiotu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 2 lit. a lub c rozporządzenia nr 1346/2000, oraz powoła zarządcę,

- 5) sąd upadłościowy wyda, zgodnie z art. 3 ust. 2 i 4 rozporządzenia nr 1346/2000, orzeczenie o ogłoszeniu upadłości podmiotu zagranicznego mające skutki ograniczone do majątku dłużnika znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 6) w postępowaniu krajowym:
 - a) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot zagraniczny, który stał się niewypłacalny, w ramach utworzonego oddziału lub przedstawicielstwa z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) organ ewidencyjny zgodnie z przepisami o swobodzie działalności gospodarczej wykreśli podmiot będący osobą fizyczną z Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej w wyniku zawiadomienia o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej lub stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez podmiot działalności gospodarczej,
 - c) organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wyda decyzję o zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem do rejestru.

Producentowi rolnemu zostanie wypłacona rekompensata stanowiąca nie więcej niż 70% kwoty obniżenia dochodu lub należności netto za zbyte produkty rolne, wynikająca z załączonych faktur, rachunków wystawionych zgodnie z odrębnymi przepisami lub innych dowodów potwierdzających zbycie, która nie została uregulowana przez podmiot, który jest niewypłacalny, przy czym stawka rekompensaty zostanie ustalona przez komisję zarządzającą Funduszem w zależności od dostępnych środków w planie finansowym Funduszu. Obniżenie dochodu wynikać będzie z prowadzonej ewidencji przychodów i rozchodów w gospodarstwie rolnym lub pełnej rachunkowości. Przy ustalaniu dochodu uwzględniane będą otrzymane rekompensaty i odszkodowania.

Dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka przed przyznaniem rekompensaty ze środków Funduszu wystąpi do podmiotu, który jest niewypłacalny, o potwierdzenie braku wypłaty z tytułu należności za zbyte produkty rolne. W przypadku braku odpowiedzi od podmiotu, który jest niewypłacalny, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka zwróci się do właściwego urzędu skarbowego o udzielenie informacji o rocznych obrotach wynikających z deklaracji o wysokości podatku od towarów i usług za wszystkie miesiące roku poprzedzającego rok złożenia wniosku.

Wniosek o rekompensatę producenci rolni będą składali do dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwego ze względu na siedzibę producenta rolnego. Wniosek producenta rolnego powinien zawierać w szczególności: imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres producenta rolnego, numer producenta rolnego w krajowym systemie ewidencji producentów rolnych, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, jeżeli został nadany, numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku osób fizycznych nieposiadających obywatelstwa polskiego – numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, numer rachunku bankowego oraz kwotę:

- 1) obniżenia dochodu na skutek spadku cen, wprowadzenia ograniczeń związanych z chorobami zwierząt lub roślin lub nieubezpieczonych zjawisk atmosferycznych wyliczonych na podstawie prowadzonej ewidencji przychodów i rozchodów albo księgi rachunkowej z roku, w którym wystąpił spadek dochodu z produkcji rolnej, oraz z trzech poprzednich lat obrotowych lub trzech lat wybranych z pięciu, jeżeli producent rolny zdecyduje się do przyjęcia średniego dochodu z trzech lat z okresu pięcioletniego po wyłączeniu wartości najwyższej i najniższej,
- 2) należności netto, która nie została uregulowana przez podmiot, który jest niewypłacalny, za zbyte produkty rolne wraz z fakturami lub ich kopiami, które nie zostały zrealizowane.

Rekompensata będzie przysługiwała producentowi rolnemu, który złoży oświadczenie potwierdzające prowadzenie ewidencji przychodów i rozchodów albo księgi rachunkowej lub udokumentuje zbycie produktów rolnych fakturą, rachunkiem wystawionym zgodnie z odrębnymi przepisami lub innym dowodem potwierdzającym zbycie. Ponadto do wniosku producenci rolni będą zobowiązani dołączyć dokumenty potwierdzające m.in. wystąpienie niekorzystnych zjawisk atmosferycznych lub zaistnienie okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 projektu ustawy. A zatem w wystarczającym stopniu będą one potwierdzały przyczynę obniżenia dochodów lub brak zapłaty za zbyte produkty rolne.

Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka będzie przedkładał ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych sprawozdania roczne z działalności Funduszu do dnia 31 maja następnego roku.

Dochodami Funduszu będą:

- 1) wpłaty z tytułu zbytych przez producentów rolnych produktów rolnych w wysokości 0,1% wartości netto tych produktów,
- 2) środki przekazane przez BGK,

- 3) odsetki bankowe od środków Funduszu gromadzonych na rachunku bankowym oraz z tytułu oprocentowania lokat,
- 4) zapisy i darowizny,
- 5) inne dochody,
- 6) środki odzyskane na rzecz Funduszu z tytułu roszczeń po wypłacie producentom rolnym rekompensat.

Gospodarka finansowa Funduszu będzie prowadzona na podstawie zasad gospodarowania środkami Funduszu oraz planu finansowego Funduszu, zawierającego informacje o stanie środków na początek i koniec roku (obejmującego środki finansowe, należności).

Projekt ustawy przewiduje wydanie aktów wykonawczych.

Projekt nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie powoduje negatywnych skutków po stronie budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Założenia podstawowych aktów wykonawczych

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy wyda rozporządzenie określające szczegółowy wykaz produktów rolnych, od których są naliczane, pobierane, przekazywane i wpłacane wpłaty na Fundusz Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi na podstawie art. 5 ust. 12 ustawy wyda rozporządzenie określające tryb zgłaszania przez ogólnokrajowe organizacje, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, kandydatów na członków komisji zarządzającej Funduszem Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych, zwanego dalej „Funduszem”, oraz sposób ich wyboru.

Ogólnokrajowe organizacje, o których mowa w § 1, w celu wybrania członków komisji zarządzającej Funduszem, zgłaszają ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi, do 2. kandydatów na członków tej komisji, nie później niż na 4 miesiące przed upływem kadencji członków komisji zarządzającej Funduszem.

Zgłoszenie kandydata na członka komisji zarządzającej Funduszem jest dokonywane z podaniem danych zawartych w formularzu zgłoszenia kandydata na członka komisji zarządzającej Funduszem.

Minister w terminie 14 dni od dnia, w którym upłynął termin zgłaszania kandydatów na członków komisji zarządzającej Funduszem, przekazuje ogólnokrajowym organizacjom, w formie pisemnej albo za pomocą środków komunikacji elektronicznej, wykaz wszystkich zgłoszonych kandydatów na członków komisji zarządzającej Funduszem, zawierający imiona i nazwiska kandydatów na członków tej komisji oraz nazwy ogólnokrajowych organizacji, które zgłosiły tych kandydatów.

Ogólnokrajowe organizacje, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wykazu wybierają, w liczbie określonej w art. 5 ust. 1 ustawy kandydatów na członków komisji zarządzającej Funduszem spośród kandydatów z wykazu.

Ogólnokrajowe organizacje przekazują Ministrowi listę kandydatów na członków komisji zarządzającej Funduszem wybranych spośród kandydatów z wykazu, zawierającą ich imiona i nazwiska oraz nazwy ogólnokrajowych organizacji, które ich zgłosiły. Minister wybiera w tym zakresie kandydatów na członków takiej komisji spośród kandydatów z wykazu, mając na względzie zapewnienie reprezentatywności komisji oraz wiedzę i doświadczenie kandydatów w zakresie niezbędnym do realizacji celów określonych w ustawie.

Zgłoszenia kandydatów na członków komisji zarządzających Funduszem na pierwszą kadencję dokonuje się w terminie 15. dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy wyda rozporządzenie określające rodzaje kosztów związanych z realizacją przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa zadań pokrywanych ze środków Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych oraz sposobu i warunków przekazywania i rozliczania tych środków.

Do kosztów związane z realizacją przez Krajowy Ośrodek zadań uznaje się:

- 1) wynagrodzenia osobowe pracowników;
- 2) dodatkowe wynagrodzenie roczne;
- 3) wynagrodzenia bezosobowe;
- 4) składki na ubezpieczenia społeczne;
- 5) składki na Fundusz Pracy;
- 6) składki na ubezpieczenie zdrowotne;
- 7) koszty podróży służbowych;
- 8) koszty zakupu materiałów i wyposażenia;
- 9) koszty zakupu pomocy naukowych, dydaktycznych i książek;
- 10) koszty zakupu materiałów papierniczych do sprzętu drukarskiego i urządzeń kserograficznych;
- 11) koszty zakupu akcesoriów komputerowych, w tym programów i licencji;
- 12) koszty zakupu energii;
- 13) koszty zakupu usług remontowych;
- 14) koszty zakupu usług zdrowotnych;
- 15) koszty zakupu usług dostępu do sieci Internet;
- 16) koszty zakupu usług innych niż określone w pkt 13–15, w szczególności usług pocztowych oraz usług rozprowadzania pism;
- 17) opłaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii komórkowej;
- 18) opłaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii stacjonarnej;
- 19) opłaty za administrowanie i czynsze za budynki, lokale i pomieszczenia garażowe.
- 20) obsługa prawna Funduszu, również koszty postępowania sądowego i egzekucyjnego oraz opłatę skarbową.

Środki na pokrycie kosztów związanych z realizacją przez Krajowy Ośrodek zadań, są przekazywane z rachunku na którym gromadzone są środki finansowe Funduszu na właściwy rachunek bankowy Krajowego Ośrodka, w wysokości nieprzekraczającej 2% kwartalnych wpływów na rzecz Funduszu, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi na podstawie art. 15 ust. 15 ustawy wyda rozporządzenie określające sposób prowadzenia ewidencji producentów rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności oraz podmiotów prowadzących działalność w zakresie połowu ryb w wodach śródlądowych lub morskich, ewidencji przychodów i rozchodów, o której mowa w art. 15 ust. 8 pkt 3 lit. a ustawy.

Rozporządzenie określa sposób prowadzenia ewidencji producentów rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności oraz podmiotów prowadzących działalność w zakresie połowu ryb w wodach śródlądowych lub morskich.

Producenci rolni składający wniosek o przyznanie rekompensaty, w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy prowadzą ewidencję zgodnie ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia.

Producenci rolni są obowiązani zbroszurować ewidencję i kolejno ponumerować jej karty. Ewidencja oraz dowody, na podstawie których są dokonywane w niej zapisy, znajduje się na stałe w miejscu zamieszkania albo siedzibie producenta rolnego, a jeżeli prowadzenie ewidencji zostało zlecone biuru rachunkowemu - w miejscu (adresie) prowadzenia oraz przechowywania ewidencji i dowodów związanych z jej prowadzeniem.